

[Glistrup]

Man kunne trække en hvilken som helst anden driftsudgift frem og sige: nu skal vi særligt se at ramme den.

Så kommer der det med at praktisere, og dér er det jo ganske åbenbart, at det så langt er at foretrække at forenkle skattelovgivningen ved at udløse disse særregler i stedet for at køre rundt med at have disse specielle bestemmelser og de misforståelser, bevidste eller ubevidste, som uundgåeligt følger af disse meget komplicerede regler, hvor man skal have dette særlige aktiv både i statusopgørelser og i relation til afskrivning o. lign. Det er administrationslettende, hvis vi siger, at disse driftsudgifter skal behandles som alle andre.

Provenuet var noget, der – og det kan man da godt forstå – i særlig grad interesserede regeringspartiets ordfører. Han forsøgte at klandre fremskridtspartiet ved at sige, vi ikke kunne sige, hvor stort provenutabet ville blive. Det, vi har vanskeligheder med i bemærkningerne, er at finde ud af, hvor stor en provenugevinst der ville blive. Men rent bortset fra det er det da rigtigt, at det er vanskeligt at fastlægge præcist, hvor meget man kan forvente provenuvirkningen er; men hvis man ser det fra statskassens side, er der jo ikke noget, som statskassen rent statskasseprovenumæssigt kan elske så meget som de mennesker, der køber så store skrumler af biler som muligt. Jo større biler, jo bedre. Er det ikke det, CD har fået indført, at man ikke skal betale 2 bilers pris, når man skal købe 1 bil, man skal betale 3 bilers pris? Det er vist det, der er resultatet af det. Derfor er det altså således, at man i statskassen kun kan glæde sig, hvis folk ville købe en bunke nye biler, for det er næsten ligegyldigt, hvad man ellers ville have brugt sine penge til, man kunne ikke komme til at betale så megen skat, som man gør med store biler. I første omgang registreringsafgiften, men vægtafgift, som det ligger i navnet, har også noget at gøre med, hvor stor bilen er, benzinafgiften har noget at gøre med, hvor stor bilen er, policeafgiften har noget at gøre med, hvor stor bilen er, og derfor giver det virkelig noget, der klinger i skatteministerens kasse, hvis man ophævede denne regel, som vi har i § 6 a.

Den anden problemkreds, som løses igennem dette forslag, er det med de blandede driftsmidler. Her har man jo et væld af eksempler på, at en udgift har både erhvervs-

mæssig og privat tilknytning, og hvor man i ligningspraksis, som hr. Flygaard jo var så bekendt med, må skelne enormt meget mellem et væld af ting, hvor man fordeler beløbene mellem den private og den erhvervs-mæssige anvendelse. Her har man altså igen ud fra, at man havde blikket på bilejerne, som man ud fra en sådan puritansk opfattelse fra omkring århundredskiftet – det foregående, ikke det kommende – mente at man sådan skulle slagte, lavet denne regel, som man har i § 8. Hvor er det dog typisk, at man laver disse særregler i skattelovgivningen. Hvem jublede højest over det i det folketing, der lavede det i sin tid? Det gjorde socialistisk folkeparti, og hvor rammer det så? Ja, det rammer nogle mennesker, der render rundt og laver vindmøller og alternativ energi, og hvad man nu ellers gør derude i stenalderlejerne, og så er det så forfærdeligt for socialistisk folkeparti, når det pludselig begynder at ramme nogle af de fodformede mennesker. Så skal man pludselig til at sige, at så kan den skatteregel ikke dutte mere, så skal man til at lave en særregel for så vidt angår vindkraft. Hr. Rahbæk Møller tog forsigtigvis det forbehold, at han ikke var opmærksom på, om der var andre inden for SF-klanen, som var i situationer, hvor de blev ramt af § 8. Men det er nu engang ikke sådan, man skal lave skattelovgivning, at man specielt skal begunstige dem, der er inden for éns eget kæphesteområde. Skattelovgivningen skulle meget gerne være generel, for ellers åbner man for mægtige sluser af korrupsion, råddenskab og overadministration og bureaukrati. Derfor er det det eneste rigtige at lave reglerne klare og enkle, og det er det, som dette lovforslag i al beskedenhed går ud på ved at luge ud af nogle af de viderværdigheder, der ulykkeligvis forpester dansk skattelovgivning.

Anders Poulsen (V):

Jeg har forstået på et par af støttepartiernes ordførere, at der er igangværende forhandlinger bl. a. om en hævnning af 65.000 kroners grænsen. Mine bemærkninger her i anden omgang skal gå til hr. Arne Bjerregaard, som – så vidt jeg forstod hr. Arne Bjerregaard – i disse forhandlinger var blevet usikker. Han efterlyste i sin usikkerhed derfor en vejledning fra venstres side. Dér kan